

For en antifascistisk og antikapitalistisk 1. Maj!

Stå imod! Og opbyg alternativer!

Op til Arbejdernes Internationale Kampdag 2025 er den fascistiske trussel større end på noget tidspunkt siden 1970-erne. Måske siden 2. Verdenskrig. Rundt om i Europa og den øvrige verden er fascistiske el. quasi-fascistiske kræfter ved magten eller på march. Rusland. Israel. Og republikken USA er blevet erstattet af en blanding af uoplyst enevælde og komplet kaos. En klike af classeselviske tech-milliardærer ("PayPal mafiaen") tager magten mere direkte, idet de bruger den let manipulerbare Trump og hans voldsparate sado-populistiske MAGA-kult. Det kan diskuteres, om man kan tale om "technofascisme". Men overensstemmelsen er slående med Putins drejebog for hvordan, man ødelægger et borgerligt demokrati.

Men at sige NEJ til fascismen - og det kapitalistiske skød, den fødes af - er ikke nok. Der er brug for en positiv, alternativ vision for fremtiden! For radikalt, utopisk håb! Her kan sociale eksperimenter med, i det små, at bygge det nye samfund inden for rammerne af det gamle fortsat spille en værdifuld rolle.

Nye måder at leve & arbejde sammen på. Økologiske kollektivlandsbyer. Kooperativer, arbejderjede virksomheder.

Fristeder/"befriede zoner". - Som eksempler til inspiration, og fora for erfaringsdannelse - det, man kalder præfiguration.

De utopiske socialisters "kolonier". Den tidlige kibbutz-bevægelse (som ganske vist fra starten var en del af

zionismens kolonialistiske projekt, men hvis pionerer var socialistiske Holocaust-overlevende). Den gandhistiske Gramdan-landsbybevægelse i Indien. Mondragon-kooperationen. Christiania – som i årtier har været klemmt mellem dels kapitalistisk ”normalisering”, dels gangstervælde, men måske nu står ved en ny begyndelse. – Eksemplerne er mange!

Samtidig kan opbygning af parallelle institutioner ikke stå alene som revolutionær strategi. Hvis disse alternativer ikke er del af en bredere klassekamp ”fra neden” mod kapitalismen & dens stat, må de over tid enten tilpasse sig kapitalismens forretningsbetingelser eller ende som isolerede lommer af modkultur. Og der, hvor eksperimenter med kollektivisering, folkelig selvorganisering og direkte demokrati er nået længst, har været i forbindelse med revolutionære opsving el. skærpet klassekamp: den russiske revolution (indtil arbejderne blev sat ud af spillet af bolsjevikkerne). Virksomhedsbesættelses-bevægelsen i Italien 1920. Makhno-bevægelsen i Ukraine 1918-21. Den sociale revolution under den Spanske Borgerkrig (1936-39). M. fl..

Hvad, der først & fremmest er brug for at opbygge, er en antikapitalistisk infrastruktur af arbejdermagt!